

EUROPOS PARLAMENTAS

2004

2009

Tarptautinės prekybos komitetas

NEGALUTINIS
2005/2247(INI)

24.1.2006

PRANEŠIMO PROJEKTAS

dėl PPO ministrų konferencijos Honkonge rezultatų
(2005/2247(INI))

Tarptautinės prekybos komitetas

Pranešėjas: Georgios Papastamkos

TURINYS

Puslapis

PASIŪLYMAS DĒL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
EXPLANATORY STATEMENT.....	7

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

dėl PPO ministrų konferencijos Honkonge rezultatų (2005/2247INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2005 m. gruodžio 18 d. Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) ministrų konferencijos šeštojoje sesijoje priimtą ministrų deklaraciją¹,
- atsižvelgdamas į 2004 m. lapkričio 25–26 d. ir 2005 m. gruodžio 12–15 d. PPO parlamentinių konferencijų galutines deklaracijas,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją dėl pasirengimo šeštajai Pasaulio prekybos organizacijos ministrų konferencijai Honkonge²,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas dėl Dohos plėtros darbotvarkės, kurios buvo patvirtintos po 2005 m. spalio 18 d. neeilinio Išorės santykių tarybos posėdžio Liuksemburge (13378/05),
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. gegužės 12 d. rezoliuciją dėl Dohos derybų rato įvertinimo po 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO Generalinės tarybos sprendimo³,
- atsižvelgdamas į 2004 m. rugpjūčio 1 d. PPO Generalinės tarybos sprendimą⁴,
- atsižvelgdamas į 2001 m. lapkričio 14 d. PPO Dohos ministrų deklaraciją⁵,
- atsižvelgdamas į savo 1999 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl trečiosios PPO ministrų konferencijos Sietle⁶, į 2001 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl PPO posėdžio Katare⁷ ir į 2003 m. rugsėjo 25 d. rezoliuciją dėl penktosios PPO ministrų konferencijos Kankune⁸,
- atsižvelgdamas į P. Sutherland pranešimą „PPO ateitis: institucinių problemų sprendimas naujajame tūkstantmetyje“⁹,
- atsižvelgdamas į savo 2005 m. kovo 9 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl bendrųjų tarifų lengvatų schemos taikymo¹⁰,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Tarptautinės prekybos komiteto pranešimą, Regioninės plėtros komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto ir Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto nuomones (A6-0000/2006),

¹ Dokumento numeris 05-6248, dokumento žyma WT/MIN(05)/DEC)

² Patvirtinti tekstai, 2005 12 1, P6_TA(2005)0461.

³ Patvirtinti tekstai, 2005 5 12, P6_TA(2005)0182.

⁴ Dokumento numeris 04-3297, dokumento žyma WT/L/579)

⁵ Dokumento numeris 01-5859, dokumento žyma WT/MIN(01)/DEC/1)

⁶ OL C 296, 2000 10 18, p. 121.

⁷ OL C 177 E, 2002 7 25, p. 290.

⁸ OL C 77 E, 2004 3 26, p. 393.

⁹ PPO generalinio direktoriaus Supachai Panitchpakdi Konsultacinės tarybos pranešimas, 2004 m. gruodžio mėn.

¹⁰ Patvirtinti tekstai, 2005 3 9, P6_TA-PROV(2005)0066.

- A. kadangi PPO, įgyvendinama tarptautinės prekybos sistemą ir pasitelkdama daugiašales taisykles ir disciplinas, prisideda prie tarptautinės prekybos saugumo, skaidrumo ir stabilumo bei geresnio globalizacijos valdymo,
  - B. kadangi sėkmingas Dohos derybų ratas siekiant tikro tolesnio prekybos liberalizavimo ir griežtesnių daugiašalių taisyklių gali būti svarbus pasaulio ekonominio augimo, plėtros ir darbo vietų kūrimo matas ir veiksmingai prisideda prie besivystančių šalių integracijos į pasaulio ekonomiką,
  - C. kadangi nuo Dohos derybų rato pradžios ES derybose buvo svarbi veikėja ir pateikė pagrįstų ir esminių pasiūlymų visose derybų srityse, įskaitant žemės ūkį, o kitos išsivysčiusios ir sparčiai besivystančios šalys tokio lankstumo ir išipareigojimų stiprumo neparodė,
  - D. kadangi pastangos spėti iki Dohos derybų rato pabaigos 2006 m. neturi trukdyti siekti ambicingų ir suderintų rezultatų,
  - E. kadangi dėl Dohos derybų rato visose srityse turi būti pasiekta vystymuisi palankių rezultatų, ypač palankių mažiausiai išsivysčiusioms šalims,
  - F. kadangi galutinis žemės ūkio eksporto subsidijų panaikinimo terminas yra numatytas; kadangi vidaus paramos ir prieigos prie rinkų srityse lyginamosios pažangos nepasiekta,
  - G. kadangi ne žemės ūkio produktų prekybos rinkos (angl. NAMA) gali būti labai naudingos tiek ES, tiek besivystančioms šalims, nes žymi dalis jų prekių yra pramoninės prekės, kurioms, prekiaujant su kitomis besivystančiomis šalimis, taikomi dideli tarifai,
  - H. kadangi paslaugų sektoriuje, vadovaujantis dabartiniu derybų principu, nepasiekta jokių patenkinamų rezultatų; kadangi ES tikslas yra tikras tolesnis liberalizavimas, tuo pat metu laikantis PPO narių nacionalinės politikos tikslų ir pripažįstant jų teisę reglamentuoti viešąsias paslaugas,
  - I. kadangi PPO prekybos sąlygų gerinimo, antidempingo ir kitų taisyklių tobulinimas būtų naudingas visiems PPO nariams, nes didėtų teisinis saugumas, mažėtų prekybos sandėrių išlaidos ir būtų ribojamas išnaudojimas arba protegavimas,
  - J. kadangi dažnai globalizacijos procesą ir PPO vaidmenį pateikiant ir suprantant neteisingai randasi didesnio PPO atskaitingumo ir skaidrumo poreikis,
1. pakartoja savo išipareigojimą remti daugiašalėmis derybomis pagrįstą prekybos politiką ir PPO – pagrindiniam su globalizacijos valdymu susijusiam forumui; pažymi, kad daugiašalių derybų žlugimas ir perėjimas prie dvišalių/regioninių susitarimų skatintų netolygų liberalizavimo procesą ir nevienodą vystymąsi, todėl būtų ypač žalingas besivystančioms šalims;

2. apgailestauja dėl kol kas lėtos derybų pažangos ir išankstinių nedidelių ambicijų ministrų konferencijoje Honkonge; tačiau reiškia pasitenkinimą, kad ministrų deklaracija sudaro sąlygas toliau tęsti derybas dėl pagrindinių sričių;
3. ragina visas šalis, dėl kurių deramasi, vertinti vienodai; siekti panašių ambicingų tikslų, remiantis vieningų veiksmų principu;
4. dar kartą pabrėžia poreikį atsižvelgti į daugiafunkcį ES žemės ūkio pobūdį;
5. primena, kad dėl 2003 m. BŽŪP reformos ES žymiai sumažino prekybą iškreipiančią paramą vidaus produkcijai;
6. pabrėžia svarbą ES pasiūlymą iki 2013 m. panaikinti savo eksporto rėmimo sistemą ir ragina paramos eksportui, valstybės prekybos įmonių ir paramos maistu srityse panašių veiksmų imtis ir kitas PPO nares;
7. pažymi, kad prieigos prie rinkos požiūriu reikalingas ribotas lankstumas, kurį gali užtikrinti tiek tarifų mažinimas, tiek specialios taisyklės, taikomos jautriems produktams; pažymi galimybę besivystančioms šalims pačioms nustatyti specialių produktų taisykles; šiuo požiūriu sveikina bendrą specialių rodiklių sąrašo sudarymą;
8. sveikina susitarimą dėl medvilnės eksporto subsidijų panaikinimo iki 2006 m., prieigos prie rinkos tarifų netaikymo ir kvotų suteikimo mažiausiai išsivysčiusioms šalims; tačiau apgailestauja dėl pažangos trūkumo vidaus subsidijų srityje;
9. apgailestauja dėl vynų ir stiprių alkoholinių gėrimų registro kūrimo problemų, taip pat dėl kitų produktų geografinių savybių apsaugos plėtimo problemų; primena, kad šie elementai būtini siekiant suderintų derybų rezultatų;
10. ragina derybose dėl NAMA siekti ambicingų rezultatų, iš esmės sumažinti taikomų tarifų dydžius ir tuo užtikrinti naujas prieigos prie rinkos galimybes, įskaitant prekybą Pietūs – Pietūs; ragina sparčiai besivystančias šalis priimti savo atsakomybės dalį, taip pat pažymi, kad rezultatai turi atitikti „nevisiškai vienodo abipusio įnašo“ principą;
11. sveikina susitarimą naudoti Šveicarijos pasiūlytą tarifų mažinimo formulę; tačiau pabrėžia, kad sudėtinių koeficientų nustatymas nesumažintų derinamojo tokios formulės poveikio; sveikina sektorių, susijusių su ES eksporto interesais, iniciatyvas;
12. pažymi, yra strategiškai svarbu, kad visos prekybos partnerės panaikintų nepagrįstus su tarifų taikymu nesusijusius apribojimus;
13. apgailestauja dėl per menkos paslaugų sektoriaus pažangos ir ragina stiprinti derybas, tinkamai atsižvelgiant į silpnų ir pažeidžiamų ekonomikų interesus; apgailestauja dėl fakto, kad galutinėje deklaracijoje nenumatyti tikslūs skaičiai dėl persvarstomų pasiūlymų teikimo; dar kartą pakartoja, kad sveikatos, švietimo ir garso ir vaizdo paslaugos neturi būti liberalizuojamos;

14. dar kartą pažymi, kad sėkmingas derybų rezultatas reiškia įsipareigojimą siekti konkrečios plėtros visose derybų srityse, ypač siekiant naudoti mažiausiai išsivysčiusiems šalims, ir turi prisidėti siekiant Tūkstantmečio plėtros tikslų;
15. sveikina susitarimą dėl galimybės patekti į rinką mažiausiai išsivysčiusiems šalims be muitų ir kvotų; tačiau apgailestauja, kad lieka galimybė, kad mažiausiai išsivysčiusių šalių svarbiausiems produktams bus taikomi apribojimai ir kad sparčiai besivystančios šalys šiuo požiūriu gali priimti atitinkamus įsipareigojimus; ragina visas išsivysčiusias ir sparčiai besivystančias šalis vadovautis ES iniciatyvos „Viskas, išskyrus ginklus“ modeliu;
16. mano, kad nors specialus ir diferencijuotas vertinimas yra sudėtinė PPO susitarimų dalis, tolesnis pažangios rinkos Pietūs – Pietūs kūrimas ir griežtesnės daugiašalės taisyklės bus naudingos besivystančių šalių ekonomikos plėtrai ir jų integracijai į pasaulio ekonomiką;
17. pabrėžia, kad svarbu teikti tinkamą techninę pagalbą besivystančioms šalims ir padėti joms laikytis naujų įsipareigojimų, prisitaikyti prie reformų ir veiksmingai įgyvendinti PPO taisykles; taip pat pabrėžia poreikį skatinti silpnas ir pažeidžiamas ekonomikas integruoti prekybą į savo nacionalines plėtros politikas ir skurdo mažinimo strategijas; remia strategijos „parama prekybos srityje“ plėtrą besivystančiose šalyse, siekiant sustiprinti jų prekybos ir eksporto gebėjimus, diversifikuoti gamybos bazines ir pakeisti pajamas iš muitų kitomis fiskalinėmis pajamomis;
18. sveikina derybose dėl prekybos sąlygų pagerinimo pasiektą pažangą; ragina daugiašaliu principu įsipareigoti siekti didesnio teisinio aiškumo, prekybos procedūrų supaprastinimo ir modernizavimo; pabrėžia ypatingą tikslinės techninės pagalbos šioje srityje svarbą;
19. pabrėžia, kad svarbu skatinti visuomenės ir politinę paramą PPO daugiašalės prekybos sistemai; pabrėžia, kad reikia geriau informuoti visuomenę ir tartis su pilietine visuomene; dar kartą pabrėžia, kad šiuo požiūriu yra svarbus parlamentų indėlis stiprinant demokratinį atskaitingumą ir atvirumą piliečiams;
20. pabrėžia savo siekį prisidėti prie derybų proceso pasitelkiant įvairius ryšius, kuriuos valstybės narės palaiko su šalimis, kurių ir ES interesai bendri;
21. primena, kad svarbu, kad Komisija išsamiai informuotų ir konsultuotų Europos Parlamentą dėl ES strategijos po Honkongo konferencijos;
22. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai bei valstybių narių, prisijungiančių šalių ir šalių kandidačių parlamentams, PPO generaliniam direktoriui ir Tarpparlamentinės sąjungos pirmininkui.

EXPLANATORY STATEMENT

Ηράκλειτος [έφη] "το αντίξουν συμφέρον και εκ των διαφερόντων καλλίστην αρμονίαν και πάντα κατ' έριν γίνεσθαι"

Αριστοτέλης, Ηθικά Νικομάχεια, Θ2.1155 β 5

Heracleitus [said] that "it is what opposes that helps and from different tones comes the fairest tune and all things are produced through strife"

Aristotle, Nicomachean Ethics, Book 8I

1. The Hong Kong Ministerial Conference: limited expectations - modest results

The aim of this own-initiative report is to provide an assessment of the Doha Round following the 6th WTO Ministerial Conference in Hong Kong (13-18 December 2005).

The current round of multilateral trade negotiations has been going on since November 2001 and, given the collective ambition to conclude this round before the end of 2006, it has now entered its final phase.

The previous phases of the negotiations - from Doha to Hong Kong via Cancún and Geneva - have revealed wide differences in the expectations, approaches and strategies of the main participants, and highlighted the difficulties involved in trying to reach an ambitious and balanced outcome covering all negotiating areas. As a result, progress has often proven elusive, many intermediate deadlines have been missed and negotiations have not been brought as much forward as one could have hoped and expected.

Because of the complete failure of the 5th Ministerial Conference in Cancún in September 2003 and the sketchy character of the Framework adopted by the WTO General Council in August 2004, the initial objective of the Hong Kong meeting was to consolidate the latter and to achieve a breakthrough by defining modalities in a number of key negotiating areas, such as agriculture, non-agricultural market access and services, and to agree on a significant development package, while encouraging progress in other chapters of the negotiations. Due to a persistent stalemate on the key issue of agricultural market access and a lack of flexibility on the part of other major players, however, the level of ambition for this event had to be eventually scaled down and it became clear, even before the Ministerial Conference started, that only modest results could be achieved.

Parliamentary monitoring of the Hong Kong negotiations - the European Parliament being represented in Hong Kong by a delegation of MEPs - led to the adoption of a joint declaration by the Inter-Parliamentary Union and the European Parliament on 15 December 2005.

Although this contribution was undoubtedly positive, the current arrangements still fall short, in qualitative terms, of a proper forum to ensure WTO democratic accountability and openness. The European Parliament delegation was assisted by the information provided by the Commission and the United Kingdom Presidency regarding the EU negotiating strategy and the general progress achieved in the negotiations before and during the Hong Kong Conference.

The present report comments upon the limited results achieved in Hong Kong. It also draws

attention to the considerable work that remains to be done, contains a message of support to the EU negotiators and is intended to focus attention in view of the next phases of the negotiations.

2. Results of the Conference by Subject

This section is based on the text of the Ministerial Declaration, with special reference to EU negotiating positions.

2.1 Agriculture

The question of agricultural products was designated by a number of developing and developed countries as crucial to the negotiations as a whole, placing the EU and the US in particular on the defensive. It was therefore necessary to break this deadlock if negotiations in other areas were to make any progress. The Hong Kong Conference made a valuable contribution on certain aspects of this dossier as indicated below:

- Agreement was reached on the definitive elimination of all forms of export subsidies by 2013, the year in which current CAP arrangements are due to end. In order to ensure parallelism between export refunds and other forms of export subsidies, such as export credits, exporting state trading enterprises and food aid, however, this date will only be confirmed upon completion of appropriate disciplines on these practices. Other issues, such as the substantial subsidy cuts to be made before 2013, also remain to be settled.
- Regarding domestic support, there was agreement on the fixing of three bands for reductions and on greater linear cuts in the higher levels of support (higher bands). There also appears to be some convergence concerning cuts to be made in Final Bound Total Aggregate Measure of Support (AMS), the overall cut in trade-distorting domestic support, and the *de minimis* limits. A review of the Green Box criteria was also agreed.
- On the difficult issue of market access, i.e. the reduction of agricultural tariffs, no substantive progress was made. There appears to be agreement on the adoption of four bands for structuring tariff cuts, but not on the limits of those bands, the magnitude of the cuts, and other issues such as the selection and special treatment of sensitive products, the operation of the Special Safeguard Mechanism, etc.
- Reference was made to the continuation of work in relation to geographical indications (establishment of a register for wines and spirits and extension of GI protection to other products), but no progress has been recorded on this issue of crucial importance for the EU.
- On the specific subject of cotton, it was agreed that export subsidies would be eliminated by developed countries in 2006, and that these countries would give duty and quota free access for cotton exports from LDCs from the commencement of the implementation period. However, no progress was made on the important issue of domestic support.

2.2 Non-Agricultural Market Access (NAMA)

The limited progress made in the agricultural negotiations helped to satisfy, to a certain

extent, the demand of the EU and other developed countries for the acceptance of a progressive reduction in tariffs, leading to the adoption of a 'Swiss Formula' for the elimination or reduction of tariffs. There was also agreement on special treatment for developing countries, including asymmetrical reciprocity arrangements regarding tariff reductions.

While acceptance of the Swiss Formula is a particularly significant development, difficult decisions will have to be reached by 30 April 2006 regarding the magnitude of the tariff reductions (through the adoption of coefficients) and the establishment of base rates for commencing such reductions. The Declaration also encourages members to submit proposals aimed at addressing the issue of non-tariff barriers (NTBs).

2.3 Services

On the subject of services, reference was simply made to progress achieved from the establishment of the GATS to the agreement of August 2004. A statement was also issued by members concerning the intensification of the relevant negotiations in accordance with Annex C to the Hong Kong Ministerial Declaration. The Conference failed to make any substantial headway regarding the further liberalisation of international trade in services, which means that spectacular progress must now be made, both on a plurilateral and bilateral basis, if the objectives of the Doha Round are to be achieved. For the EU, progress in this sector is of vital importance to the development of its economy and to employment.

2.4 Trade and Development

Regarding support for developing countries and their smoother integration into the global economy, a number of decisions were taken, such as:

- The abolition, by 2008 or no later than the start of the implementation period, of tariff and quantitative restrictions for exports from the LDCs. However, this concession will only be given by developed countries and developing countries "declaring themselves in a position to do so" and restrictions may be maintained for up to 3 percent of tariff lines. The Ministerial Declaration also refers to measures to facilitate transactions and simplify rules of origin, increase technical support, encourage the creation of institutions, etc.
- The more active involvement of the WTO in efforts by international organisations and individual countries to implement 'Aid for Trade' arrangements enabling the LDCs to reinforce their production and export capacity and requisite commercial infrastructure.
- The reappraisal and further enhancement of the WTO's strategy for the provision of Technical Assistance and Training Plans to developing countries.

2.5 Other Business

On all other matters (e.g. WTO rules, Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS), environment, trade facilitation, implementation of existing agreements, small economies, trade and transfer of technology, e-commerce, cooperation with other international organisations, etc.), the Hong Kong Conference did not, essentially, add anything new, but merely reconfirmed the *acquis* and called on participating members to

continue and step up the negotiations.

3. Overall Assessment

Considered as a whole, the outcome of the Hong Kong Conference may, under the circumstances, be regarded as positive, although the actual results were modest, given the absence of any creative breakthroughs on many crucial issues. A package of development measures was agreed upon and, even more importantly, members reiterated their commitment to a successful conclusion of the round by the end of 2006 and set a number of intermediate deadlines to achieve this objective.

The EU once again made a major contribution to this positive result by accepting a conditional commitment to 2013 as the end-date for the elimination of export subsidies. It is not clear, however, that much has been obtained in return for this concession, whether in other chapters of the agriculture negotiations or in other key areas.

Major advanced developing countries continue to reject the EU proposal on agricultural market access, despite the considerable sacrifices this proposal entails for our rural communities, and they have thus far refused to make any meaningful concessions in NAMA and services. This attitude is all the more worrying if one considers that these countries are those which maintain the highest levels of protection and hold the key to the development of poorer countries through the promotion of South-South trade.

Although development concerns should and will continue to remain at the heart of these negotiations, they should not be confused with the single-sided advancement of the interests of large agricultural exporters nor be allowed to serve as a cover for protectionism.

The EU has, along the different phases of the negotiations, exercised leadership in the adoption of measures in favour of the poorest members, such as those concerning access to medicines, duty-free quota-free access to markets for LDCs and cotton. Although other members have also accepted commitments on these issues before and during the Hong Kong Ministerial Conference, these commitments are not as far reaching (duty-free quota-free access, cotton) or at the same advanced stage of implementation (access to medicines) as in the case of the EU.

The EU has also, alongside other developed country members, launched the idea of a "round for free" in favour of the poorest members which, as a result of all these initiatives, stand to obtain a lot, including in the form of increased aid for trade, and are expected to give little.

Further unilateral EU concessions in agriculture at this stage would clearly jeopardise the implementation of our reformed CAP and be of no or little benefit to those countries for which the development agenda has been designed.

It is time therefore that the attention of negotiators start shifting to other important areas of the negotiations, such as NAMA, services, but also trade facilitation and rules issues, with a view to defining modalities and disciplines which really make a difference in international trade.

This would be in the interest of the EU, whose participation in the Doha Round should remain consistent with the objectives of enhanced growth, employment and competitiveness laid out in its Lisbon Strategy. It would also be in the interest of those many developing countries which enjoy actual or potential comparative advantages in industrial or services sectors and for which an "agriculture only" round would represent a major loss of opportunities.

4. Beyond Hong Kong

The Hong Kong Conference showed that the road to a successful conclusion of the current round remains open. However, this road is a bumpy one and may soon hit a dead end.

The political will seems to be there but positions still widely differ and the almost exclusive focus of the negotiations on agriculture thus far has not allowed the trade-offs across issues to materialise, which are so crucial at such an advanced stage.

Whether the very tight deadlines defined in Hong Kong can be met remains to be seen.

As WTO members engage into the last and most difficult phases of the negotiations, it would probably be useful to replace this whole process into a general perspective.

There should be an awareness on all sides that there is no viable alternative to the multilateral trading system when it comes to ensuring economic integration and development, the effective management of increased economic interdependency and the peaceful and fair settlement of disputes. The successful conclusion of the Doha Round would strengthen and widen international trade and development, making the international trading system fairer and more effective for the benefit of all members. Moreover, it would act as a barrier to the spread of protectionism. Likewise, in an age where demand for international institutions and for the management of world politics outstrips supply, the success of the Doha Round could provide a significant impetus to international cooperation and integration as a whole.

While there is some room in the WTO for considerations related to the development of the poor countries of the South, environmental protection and social responsibility, it should be borne in mind that the WTO is not purely a development body and much less an environment or social-policy organisation. It is in fact a specialised organisation with specific terms of reference regarding international trade. Overloading its agenda with matters beyond the confines of 'trade-related issues' and overemphasising them in the Doha Declaration has made the negotiations even more difficult. These difficulties tend to be exacerbated by a lack of democracy in the WTO's relations with civil society and insufficient efforts of communication and information.

Moreover, the direction taken by negotiations so far, set against the increasingly heterogeneous composition of the WTO, has shown that moves to regulate those areas of its members' domestic economic policies which have a trade-policy dimension meet with resistance, causing negotiations to become bogged down and resulting in persistent breakdowns in communication.

During the pre-Hong Kong negotiations, and at the conference itself, the EU has continued to promote a comprehensive vision of the Doha round, seeking at the same time a further liberalisation of international trade in goods and services and the strengthening of multilateral trade rules and disciplines, while encouraging and supporting the development efforts of the world's poorest countries. Thanks to the indefatigable efforts of the Commission's team of able negotiators, the unity of its Member States, and the support of the European Parliament, the EU was able to submit important, credible and constructive proposals on all the subjects covered by the Hong Kong negotiations. The EU will certainly continue its efforts during the months to come and should become even more actively involved in efforts to ensure the successful conclusion of the Round.

The EU's negotiating springboard and objective reference framework is provided by the regulatory *acquis* of its internal market. The cognitive projection of the European governance model – based on the characteristics of normative power – at the larger scale of world trade governance runs contrary to the less regulatory and less binding WTO system. The more stable and comprehensive the WTO regulatory system becomes, the greater the resulting global convergence, and the closer the multilateral trading system will come to the European model of external action.